

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100932 0143431000

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU
PAU CASALS**

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE

Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA**

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

PEDRO GUERRA
Golosinas
Festival Strenes

Teatre Municipal
de Girona,
divendres 5 d'abril,
a les 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 28 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**ANDREA MOTIS
BRASIL**

Estrena a Catalunya
Do Outro Lado Do Azul
Festival Strenes

Auditori de Girona,
dissabte 6 d'abril,
a les 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 29 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**EAGLE-EYE
CHERRY**
Save Tonight
Festival Strenes

Teatre Municipal
de Girona,
dissabte 6 d'abril,
a les 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 34 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

JOAN ROVIRA
Estrena nou disc
Festival Strenes

Auditori centre cultural
La Mercè,
divendres 5 d'abril,
a les 10 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

09.30 / 15.30 **JUDICI A L'1-0**

Comença la tercera setmana del judici

El Punt Avui Televisió retransmet en directe la represa del judici als presos catalans, que començarà amb l'interrogatori a Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural. Quan acabi Cuixart serà el torn de Carme Forcadell, expresidenta del Parlament.

09.00 **Notícies locals.**

09.30 **Judici a l'1-0.**

14.00 **Gastropirineus.**

14.30 **Notícies locals.**

15.30 **Judici a l'1-0.**

18.00 **Caminant per Catalunya.**

18.30 **Notícies locals.**

19.30 **L'ILLA DE ROBINSON**

Entrevista a Anaïs Franquesa

L'espai conduït per Igor Llongueres analitzarà les claus de la sessió d'avui del judici al procés amb l'advocat Pep Prat i la periodista d'El Punt Avui Mayte Piulachs. A la tertúlia tindrem l'advocada Cristina Simon i Xevi Sala, director adjunt d'El Punt Avui. També parlarem amb Bernat Pegueroles, marit de Carme Forcadell, i entrevistarem Anaïs Franquesa, advocada penalista i directora de litigis d'Irídia.

20.30 **Notícies locals.**

21.00 **PROTAGONISTES**

Conversa amb Dolors Bramon

Xevi Sala entrevista Dolors Bramon, escriptora i experta en l'islam, en una nova edició del programa *Protagonistes*.

21.30 **L'illa de Robinson.** Reemissió.

22.30 **Notícies locals.**

NOTA: Aquesta programació podria quedar alterada pel desenvolupament del judici a l'1-0.

La graella

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

08.00 **Els matins.**

Amb Lúcia Heredia. Magazin d'actualitat que inclou entrevistes, reportatges i debats, entre altres seccions.

13.55 **Telenotícies comarques.**

Amb Núria Solé.

14.30 **Telenotícies migdia.**

Amb Carles Prats i Raquel Sans.

Esports: Marta Bosch.

15.40 **Cuines.** Costella de vaca

15.55 **Com si fos ahir.**

L'Eva s'adona que, si no vol perdre del tot la seva filla, ha d'acceptar la presència de l'Àimar a la vida de la Júlia. Però, avui mateix, la nena passa la nit a casa del seu pare, amb una nena a qui ella considera una mala influència. Paral·lelament, la Marta intenta que la Paula no es reincorpori encara a la feina, però la noia se sent amb forces per tornar immediatament. Aleshores coincideix amb el Quim i tot es torça. La Marina i l'Andreu, mentrestant, continuen picats. Ell diu que buscarà una feina pel seu compte. S'està plantejant fer de dependent en una botiga.

16.35 **Tot es mou.**

Amb Helena Garcia Melero i Lluís Marquina. Magazin d'entreteniment que no perd de vista l'actualitat. Un programa fresc i proper, en què els presentadors s'acosten d'una manera informal i distesa als esdeveniments del dia a dia.

20.15 **Està passant.**

21.00 **Telenotícies vespre.**

21.55 **Sense ficció. The Beatles: Eight Days a Week.** Un repàs exhaustiu dels excepcionals anys de gira dels Beatles, des de la perspectiva del grup i també dels fans. Una oportunitat per presenciar l'impacte d'aquests anys sobre cada membre de la banda, les seves relacions, la seva evolució musical, el seu estil de vida i la seva fama. I sobretot, la incomparable connexió entre la banda i el públic, que va fer que la seva música esdevingués sublim i eterna.

23.50 **Més 324.** Amb Xavier Grasset.

SUPER 3 / 33

09.00 **El xai Shaun.**

09.35 **Pat, el gos.**

09.55 **Loopdidoo.**

10.14 **El Zack i el Quack.**

10.46 **El xou del Sr. Peabody i en Sherman.**

11.51 **Doraemon.**

12.41 **Pat, el gos.**

13.10 **En Grizzy i els lèmmings.**

13.48 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

14.32 **El detectiu Conan.**

15.18 **Bola de drac Z.**

16.08 **Dinotrux.**

16.31 **Kazoops!**

16.58 **Comptem amb la Paula.**

17.30 **El Mic i els seus amics.**

17.56 **Horaci Inuït.**

18.14 **Oddbods.**

18.38 **Kikoriki.**

19.05 **La màgica Do-Re-Mi.**

19.30 **Info K.**

19.43 **En Grizzy i els lèmmings.**

20.44 **Un drama total, acció!**

21.06 **El detectiu Conan.**

21.55 **Cine. Més enllà de la vida.** Narra paral·lelament la història de tres personatges que han tingut algun tipus de contacte amb la mort: una periodista francesa que va estar a punt de morir durant el tsunami que va afectar l'Àsia el Nadal del 2004; un nen anglès que perd el seu germà en un terrible accident, i un nord-americà que té el do de comunicar-se amb els morts.

23.55 **Cine. L'Eddie, l'Àguila.**

01.35 **Cine. La teoria sueca de l'amor.**

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1202866L

www.elpuntavui.tv

Clara Ponsatí. Exconsellera d'Educació

“Hem de ser conscients que tenim molta força del carrer”

Dolors Bramon. Filòloga i islamòloga

“Enlloc de l'Alcorà es diu que la dona hagi d'anar tapada”

P32,33

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

Carnaval de Solsona 2019

Del 28/2 al 6/3

Hi havia una vegada una ciutat petita on cada any per Carnaval tothom sortia amb la família més boja.

EL PUNT AVUI+

1,20€

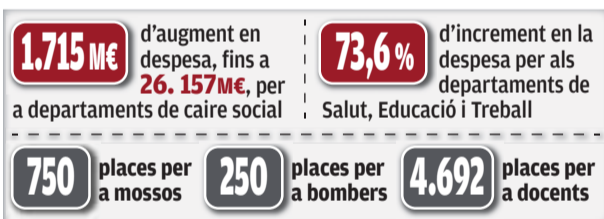
DIMARTS • 26 de febrer del 2019. Any XLIV. Núm. 14921 - AVUI / Any XLI. Núm. 13791 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P12

El pressupost del govern deixa enrere l'austeritat

NÚMEROS • El vicepresident Aragonès presenta uns comptes expansius i recupera el nivell de despesa previ a les retallades

NEGOCIACIÓ • L'executiu no preveu portar el projecte de llei al Parlament fins que no tingui el suport necessari per aprovar-lo

A punt pel 5G

El govern aprova l'estratègia pel desplegament de la nova tecnologia que centrarà el Mobile d'enguany

El MWC s'inaugura amb avenços tecnològics i forta tibantor entre Torra i Felip VI

Un dels assistents al congrés amb una aplicació de realitat virtual. ■ ORIOL DURAN

Cultura-Espectacles

P26-29

'Green book', la sorpresa dels Oscar

L'ESPORTIU

La defensa de Rosell en demana la llibertat

Carbonell
ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
TEL. 93 750 19 27 · 08349 CABRERA DE MAR
HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 H A 21 H · DONEM HORES
CARBONELLESTILISTES@HOTMAIL.COM

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 9.30 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 9.30 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Autoodi

Que bé! L'Arrimadas se'n va a Espanya! Vol fer veure que ho fa per salvar Espanya (de Catalunya), però dissimula

que els seus reiterats fracassos –no ha aconseguit reunir més d'unes dotzenes de persones en els seus reiterats esforços per contestar a les aglomeracions catalanistes– l'han impulsada a anar al centre del món, Madrid, on diu que vol fer president Albert Rivera. Senyor Rivera, no ho desitgi tant, que mai no serà president espanyol. El motiu? Que vostè és català, i mai un català ha governat Espanya. Hi ha el cas, tan complicat, de Prim, però va morir assassinat. No ho serà mai, per més autoodi que destil·li, per més que detesti Catalunya, per més sipai que sigui. Ja s'ho farà, senyora Arrimadas, que ha començat amb esperances i amb poca eficàcia. I ningú no és tan cec.

Però del que volia parlar és d'una frase del monarca espanyol. Estic atònita. Però qui aconsella aquest senyor? El dia 3 d'octubre em va dir –a mi i a

La persona que li fa els discursos, al rei, hauria de llegir llibres de política i d'història, encara que siguin elementals

tots els independentistes– que no érem espanyols. Ho va dir ell, no nosaltres. Hauria de demanar consell al seu pare, que és una mica més espavilat. Però és que ara l'ha dita grossa: ha dit que la llei i el dret estan per sobre de la democràcia. Just a l'inrevés: la democràcia segrega les lleis i el dret. Qui li escriu els discursos? La persona que ho fa, hauria de llegir llibres de política i d'història, encara que siguin elementals.

Ho tenim pelut, els independentistes, no soc ingènua; el judici està predeterminat, i encara tindran la barra de ser una mica conscients, amb gent digna que s'ha limitat a complir els deures d'un bon demòcrata. Però tirarem endavant, oi que sí?

Segurament els d'edat propecta, com una servidora, ja no ho veurem, però aquesta vegada va de debò. La manca de tacte de Madrid, el seu menyspreu ofensiu... aquesta vegada l'heu fet massa grossa. I perdreu Catalunya. I, per tant, els quartos, que és l'únic que us preocupa.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

“Un periodista de Mataró”

Parlant de Jordi Pujol, diu l'admirat historiador Enric Ucelay-Da Cal al llibre *Breve historia del separatismo catalán*: “Con la ayuda de un periodista de Mataró escribió sus memorias.” Servidor de vostès. No me'n diu el nom: potser hauria estat un intrús irrellevant en un índex onomàstic. (Tot s'ha de dir: a la bibliografia hi surto). És rellevant que el periodista sigui “de Mataró”? Hi noto un *retintín*. Intueixo que Ucelay no hauria fet l'incís si el periodista triat per l'ex-president hagués estat de Barcelona. Ara es parla d'adherir Mataró, amb altres poblats, a una renovada “Gran Barcelona”. Sants, Horta, Gràcia o el Poblenou, municipis abans independents, ja van ser incorporats a la capital fa molts anys. La tendència segueix. Mataró serà algun dia Barcelona o de Barcelona? Si ho arriba a ser, vaig néixer massa aviat: m'he perdut ser un periodista de Barcelona, o un periodista a seques. Jordi Basté, l'estrella matinal radiofònica, és d'Horta. És, doncs, de Barcelona i, naturalment, no cal mencionar-ho. Màrius Carol, director de *La Vanguardia*, va

“La premsa de Barcelona ha estat feta per gent de comarques

néixer al Poblenou, al carrer Pere IV, també dit carretera de Mataró. Xavier Vidal-Folch és de l'Eixample. Té un pedigrí barceloní més intens? Posem que Pujol hagués triat Lluís Foix. És de Rocafort de Vallbona, i en blasona en els seus llibres memorialístics. O Lluís Bassets; ve de Llagostera. O Josep Cuní, de Tiana. Xavier Graset un dia va entrevistar Ucelay amb motiu d'aquest llibre. Graset és de Vila-seca. Potser es tracta de viure a Barcelona. Jo, al contrari dels citats, no hi tinc domicili. Ni tan sols hi he dormit una sola nit. Soc “un periodista de Mataró”. Per ara, i en espera de decisions

polítiques i administratives expansionistes, com dic.

Deixem-ho, que no dona més de si. O insistim-hi per un altre cantó. Als anys vuitanta, jo entrava als estudis de TV3, Catalunya Ràdio i Ràdio 4 i a les redaccions dels diaris que en aquells anys de la Transició van néixer de nou en nou i hi coneixia tothom. Els grans mitjans amb seu barcelonina van anar a reclutar periodistes a la vigorosa premsa comarcal. Jo no, però gairebé tots els redactors del setmanari *El Maresme* van optar pel traspàs: Santi Carreras, Joan Catà, Teresa Carreras, Josep M. Fàbregas, Enric Sala, Anna Lasaga, Josep M. Torrent, Rafael Vallbona, Sílvia Cópulo, Maria José Recoder... Me'n deixo. A Sabadell i a Terrassa hi va haver la mateixa tendència. La premsa de Barcelona l'han feta “periodistes de Mataró”. Enric Juliana, destacat a Madrid, és de Badalona. Francesc-Marc Álvaro, de Vilanova i la Geltrú. En fa militància amb el personatge Baixamar. Ha escrit llibres sobre l'entorn familiar i amic de Jordi Pujol des del seu poble, aquesta setmana immers –poble i ell– en el Carnaval.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatè (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/546nla>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El democraciòmetre

El rei, que és aquest senyor que quan es troba un estand que hi posa *Catalunya* passa de llarg, aquest cap de setmana ha tornat a parlar de democràcia. Li ha agafat afició (a ell, que no l'ha votat ningú) a parlar-nos de democràcia. "Espanya és una de les vint democràcies plenes més reconegudes internacionalment; la nostra democràcia ha arribat en termes reals al més alt nivell de prosperitat i benestar en tota la seva història", va dir als assistents a la inauguració del Mobile World Congress, que ja se sap que són uns senyors que fan milers i milers de quilòmetres per sentir el rei fardar de democràcia. Fa quinze dies, coincidint amb una altra inauguració, la del judici de l'1-O, el rei ens va tornar a parlar de democràcia, de respecte i de convivència. "La defensa de la democràcia ha de ser alhora la defensa de l'Estat de dret", va dir al congrés de juristes que es feia a Madrid.

“Li ha agafat afició, al rei, a parlar-nos de democràcia cada cop que en té l'oportunitat”

Fins i tot per Nadal, que és quan toca fer aquell discurs de "os deseo, junto a la Reina y nuestras hijas, la Princesa Leonor y la Infanta Sofía, una Feliz Navidad...", també ens va parlar de democràcia, convivència i respecte a la Constitució. No ho sé, jo, si quan parla la reina d'Anglaterra, o el rei de Bèlgica, per posar-los dos exemples, estan tot el dia parlant de democràcia

i fardant de en quina posició estan en el democraciòmetre que diumenge va citar el rei. A mi em sembla que, més que parlar-ne, la democràcia la practiquen i ja està. Com ho va fer la reina d'Anglaterra en el moment que es debatia el referèndum d'Escòcia. "La imparcialitat constitucional és un principi establert en la nostra democràcia i que la reina ha demostrat al llarg del seu regnat", va dir un portaveu oficial d'Elisabet II el 2014 en preguntar-li sobre el referèndum escocès. Com ho ha fet arran del *Brexit*, demanant als britànics que parlin i s'entenguin entre ells sobre la qüestió. Com el rei d'Espanya el 3-O, vaja. No ho sé, perquè en parla tant, de democràcia, el rei. Suposo que s'hi han fixat. Potser és per allò de "qui presum, fa fum". Vaja, perquè m'entengui ell, allò de *Dime de qué presumes...* No ho sé, francament. No em facin cas, però, que segur que m'equivoco.

EDITORIAL

El trist llegat d'Arrimadas

El salt a la política espanyola d'Inés Arrimadas, la cap de files del partit més votat en les últimes eleccions catalanes, posa en relleu que el que interessa i fa perdre el son a Ciudadanos i els seus dirigents és Espanya, no pas Catalunya. En aquest marc ideològic, les necessitats electorals del partit a Espanya estan molt per sobre del compromís adquirit amb la societat catalana i amb els seus set milions i mig d'habitants. Per a Albert Rivera, Arrimadas i els que venen al darrere, Catalunya no és l'objectiu, sinó tan sols una eina per arribar-hi i per això té sentit que Rivera arrisqui el lideratge a Catalunya emportant-se la tirada electoral d'Arrimadas per contrarestar la frenada a les enquestes amb vista a les eleccions del 28 d'abril.

Per això Ciudadanos no fa política a Catalunya, tan sols utilitza la política catalana com una rampa de llançament mediàtic i polític. I amb aquest horitzó, a la senyora Arrimadas li són més útils la 'performance' de fa una setmana a Amer, els cartells i banderes espanyoles al Parlament o la ridícula visita a Waterloo que dialogar amb el president de la Generalitat com a cap de l'oposició, presentar-se a una investidura en tant que líder del partit més votat o consensuar les lleis i les polítiques importants d'aquest país, si cal bregant amb el govern espanyol o amb el Tribunal Constitucional.

Rivera es va inventar un conflicte lingüístic per presentar-se a Madrid com el paladí del castellà a Catalunya i Arrimadas es presenta com la defensora d'Espanya i els espanyols de Catalunya, després de fer tot el possible per demostrar la teoria de la fractura social, a base d'atiar el conflicte, de practicar la política de la crispació, la provocació i els insults, i sobretot de mentir per demontzar els que aspiren a la independència i els que volen exercir el dret a decidir. Aquest és el seu trist llegat.

De reüll

Marga Moreno

Deutes ancestrals

Temps era temps que a les nenes se'ns donaven poques opcions de futur laboral, al marge d'instar-nos a esdevenir una mestressa de casa "com cal". Bàsicament n'hi havia tres: mestra, infermera i, si eres prou bonica, hostessa. Dècades i lluites més tard, hi ha esquemes que persisteixen, arrapats a la consciència col·lectiva. Com si no fos prou greu que feines feminitzades com la docència o les cures sanitàries continuïn infravalorades i mal remunerades, aquesta setmana, el sindicat UGT ha denunciat la insultant

Gairebé cap dels que llegiu aquestes ratlles veureu tancada la bretxa salarial

precarietat laboral que afecta bona part del personal que treballa, temporalment, no ho perdem de vista, al MWC, aquest, diuen, símbol de modernitat i del lloc al sol de la capital catalana. Les noies, a més, han de ser esveltes, anar maquillades, dur faldilla curta, i cobren més com més altes són.

Alhora, CCOO ha fet un estudi sobre la bretxa salarial a Catalunya, que en termes anuals està enquistada al voltant del 24% i al pas que va la seva ridícula reducció, gairebé cap dels que esteu llegint aquestes ratlles la veurà cicatritzada. Finalment, ahir es coneixien tres casos d'agressions sexuals a Catalunya: un home de 78 anys a una noia de 15 a Badalona; un atac frustrat, a Tarragona, a una jove que havia sortit a córrer, i una violació, dissabte, en ple carrer, a Gironella. Hi ha moltes causes justes i legítimes per aturar el país, i l'erradicació del patriarcat n'és una de les que ho és més. No hi falteu el 8 de març.

Les cares de la notícia

CONSELLER DE POLÍTiques DIGITALS I ADMINISTRACIÓ

Jordi Puigneró

Estratègia 5G

El govern ha presentat al MWC la seva estratègia d'implementació del 5G, que aquests dies passa per un projecte pilot de comunicació a les ambulàncies del SEM que permet millorar l'assistència mèdica urgent. Catalunya ja participa en diversos projectes europeus en aquest àmbit.

COMISSARI DEL FESTIVAL MOT

Manuel Forcano

Festival mediterrani

El festival de literatura Mot, que se celebrarà del 28 de març al 6 d'abril entre Girona i Olot, s'endinsarà en la identitat mediterrània a través dels autors de les quatre ribes del Mediterrani i la seva literatura. El poeta i traductor Manuel Forcano és el comissari d'aquesta edició.

GUIONISTA I PRODUCTOR

Peter Farrelly

Pel·lícula d'Oscar

El director, guionista, productor i novel·lista nord-americà va ser un dels grans triomfadors de la 91a edició dels Oscar de Hollywood, com a autor de la millor pel·lícula, *Green Book*, que també es va endur l'Oscar al guió i a l'actor secundari. *Bohemian rhapsody*, la més premiada, es va endur quatre estatuets.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Escridassada reial
Monumental cassolada de rebuig a la presència de Felip VI. El monarca obvia la tensió i defensa la cooperació per mantenir el MWC a Barcelona.

10
anys

Corrupció al PP
Baltasar Garzón apunta al tresorer de Mariano Rajoy. La trama ja esquitxa la cúpula del Partit Popular.

20
anys

Fons de cohesió
Alemanya pretén endurir un 16% la retallada dels fons de cohesió i estructurals que ja havia proposat la Comissió Europea.

Full de ruta

Miquel Riera

L'Espanya que glaça

“Una de las dos Españas ha de helarte el corazón”, va escriure el gran poeta espanyol Antonio Machado de qui, amb

quinze anys acabats de fer, portàvem a la bossa les seves *Poesías completas* en aquella popular edició de la col·lecció Austral de cobertes rosades. Hi dúiem Machado, com a icona de l'exili i de la resistència a aquella Espanya franquista que agonitzava. La data fixada en la primera pàgina diu que vaig comprar el llibre el 29 de desembre del 1975. Feia un mes llarg que Franco havia mort i el país era tot efervescència política. Llegíem Machado per influència de Serrat i de Paco Ibáñez i també perquè ens el feien estudiar. No coneixíem ni Carner, ni Ribba, ni Estellés, ni Martí i Pol, ni tants altres poetes catalans. En una Catalunya normalitzada és a ells que haguéssim dut a la bossa, però ningú ens n'havia parlat. Els descobriríem poc després. Eternament agraïts a Ramon Muntaner, a l'Ovidi Montllor o a Lluís Llach.

He anat a retrobar el llibre de Machado arran de la visita que diumenge va fer a Cotlliure, al Rosselló, el president espanyol Pedro Sánchez. Val més tard que mai, però diu molt de com és l'Estat espanyol que hagin passat quaranta anys sense que cap president hagi homenajat, davant la seva tomba, un dels seus grans poetes. Ni González, ni Zapatero –amb Rajoy i Aznar ja no hi comptàvem– van ser mai a Cotlliure, ni menys a Argelers, la platja on van sobreviure i morir desenes de milers d'exiliats, glaçats pel fred, abandonats a la seva sort. Machado va morir en una fonda a Cotlliure, el cor també glaçat per la pena d'haver hagut d'exiliar-se. Diumenge es deuria somoure a la tomba quan Sánchez li va col·locar al damunt la bandera espanyola borbònica i no la republicana. Espanya continua glaçant els seus grans poetes, ni que faci anys que siguin morts i enterrats. A d'altres, com García Lorca, els manté en una cuneta. Més glaçats encara, si és possible.

Sánchez va ser rebut a Cotlliure per nombrosos nord-catalans que li van recordar que no hi era benvingut perquè el seu govern manté a la presó i a l'exili polítics catalans innocents. El president espanyol, però, no es va desviar ni una engruna del guió previst i mentre lloava, embolcallat amb l'estanquera, els exiliats republicans, no va tenir ni un mot pels catalans a qui l'Estat reprimeix vuitanta anys després. Deu tenir el cor glaçat Sánchez també. Però no de pena com Machado. Més aviat d'orgull patri.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Mora i la passió de llegir

Aquest 2019 viu el quart i esperem que definiu renaixement d'un mític segell que forma part de la memòria sentimental de moltes generacions de lectors. L'any 1910, Joan Bruguera crea *El Gato Negro*, que dos anys més tard obre la capçalera *Pulgarcito* i que l'any 1939 passa a dir-se Editorial Bruguera. Amb les seves llums i les seves ombres es converteix aviat en una multinacional de la literatura popular. Tota mena de tebeos, llibres de Corin Tellado, Lafuente Estefanía, novel·les negres, de l'oest, d'amor, de detectiu i tot a preus econòmics fins que tanca portes l'any 1986 i passa a mans del Grupo Z. L'any 2006, dirigida per Anna Maria Moix, torna a les llibreries, amb novel·les d'autor d'una banda i recuperant el fons de l'altra. Ara ha passat a mans del grup Random House Mondadori i comença una nova etapa dedicada a publicar el material d'arxiu nacional i internacional (45 títols per any) i a crear el premi Bruguera de Còmic y Novela Gráfica.

ENTRE ELS LLIBRES que ja ha publicat podem parlar de la recopilació de tots els

almanacs i extres d'un personatge mític, *El Jabato*. Quan fa 60 anys del seu naixement, aquest àlbum recull en edició facsimil tots els números extres publicats entre 1960 i 1965 i resulta un magnífic homenatge a Víctor Mora i a Francisco Darnís, els creadors de l'heroi. Mora, treballant amb Miguel Ambrosio Ambrós, ja havia creat anys abans *El Capitán Trueno*, i s'havia convertit en un cas clar d'autocompetència dins el mateix segell editorial.

I SENSE CERCAR-HI FIDELITAT històrica, ja que cal tenir en compte que a mesura que guanyava fama les trames s'anaven complicant i incorporant anacronismes greus, *El Jabato* narra les aventures d'un camperol transformat en gladiador i de Taurus, un llenyataire gegant; són dos ibers prosaïcs que fan estralls entre els romans. Al seu costat, Clàudia, una jove patrícia romana convertida al cristianisme; Fideo de Mileto, un escanyolit músic i poeta grec, i altres personatges ocasionals com Tai-Li i el seu tigre Bambú.

EN QUALESVOL CAS seria bo que aquesta nova reedició, a banda de fer-nos recuperar les essències infantils, de fer reviure una època de, malgrat tot, sòlida felicitat infantil, servís també com a toc d'atenció i permetés afavorir una revisió de la vida i de la gran obra de Víctor Mora, un escriptor prodigiós i prolífic, amb novel·les com *Els plàtans de Barcelona*, *El tramvia blau* o *El cafè dels homes tristos*, una nòmina de personatges com els ja esmentats i El Corsario de Hierro, Dani Futuro, El Sheriff King o El Cosaco Verde i una infinitat d'aventures plenes d'imaginació i d'emoció, dues qualitats fonamentals a l'hora d'estimar la literatura. Potser és hora de reconèixer que gràcies a Víctor Mora, Francisco Darnís, Ambrós i tota l'extensa nòmina d'autors i d'il·lustradors de Bruguera, molts vam aprendre a apassionar-nos per la lectura i a desitjar que passes sin set dies per córrer al quiosc i descobrir la continuació d'aquella aventura que havia quedat penjada del fil neguitós del suspens.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Sant Pau, preciós! Visiteu-lo!

■ He visitat el Recinte Modernista de Sant Pau de Barcelona i he quedat tan captivat, que vull fer-ne cinc cèntims al lector. En diferents pavellons s'exposa la història de la institució i del seu arquitecte, Lluís Domènech i Montaner; s'hi destaquen metges il·lustres i s'hi explica com era l'estada dels malalts que es podien llevar i rebre visites. En un d'ells, un meravellós mosaic exterior (obra de Francesc Lavarta i Mario Maragliano) narra la història de l'hospital de Sant Pau. La xarxa de galeries subterrànies que comunica tots els pavellons inclou una exposició de fotos històriques del recinte. Hi ha uns jardins amb una varietat botànica disposada només per al benestar del pacient. Pau Gargallo signa les escultures de la façana principal. S'hi ensuma serenor, altruisme, bondat, recerca de la

salut i confort dels malalts. I s'hi contempla bellesa pertot arreu. En sortireu més sans i més savis!

JAUME PORTA I JOSA
Amposta (Montsià)

Sense proves

■ Pel que s'ha vist i sentit fins ara en el judici, ni la Fiscalia ni l'Advocacia de l'Estat en els interrogatoris als acusats han pogut aportar ni una sola prova sobre els presumptes delictes de violència o malversació. I no han pogut aportar res perquè res no tenen. Cap prova documental o escrita que pugui demostrar res sobre aquests dos delictes. Com és possible que una Fiscalia General pugui llançar-se al buit d'aquesta manera? Suposo que, per pressions del govern i d'altres partits de dreta i ultradreta i també de mitjans afins, es va donar per bo el relat particular del jutge instructor, fet a partir d'informes de la Poli-

cia Nacional i de la Guàrdia Civil. L'única cosa que podran imputar és la desobediència al TC, que va prohibir el referèndum i que els mateixos acusats sempre han reconegut. És a dir, penes d'inhabilitació i multes. Per això tot aquest mullader i presó preventiva? Però és que, a més, el TC no podia prohibir una cosa que no és delictiva ni al Codi Penal ni a la mateixa Constitució. Fa pocs anys que es va despenalitzar l'organització i realització de referèndums, i a més Espanya va signar el Pacte Internacional de Drets Cívics i Polítics proposat per l'ONU el 1996, on s'accepta el dret a l'autodeterminació dels pobles. Per tant, l'absolució és el que toca.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

Estudiants

■ Estem en una època en què els més veterans pensem que els més joves no són tan espa-

vilats i ben educats com ho érem nosaltres. Hi ha moltes teories sobre aquestes afirmacions. Uns diuen que els pares els han donat massa llibertat; d'altres, que degut a la gran informació que ja tenen des de ben petits a través del mòbil i internet valoren menys la seva vida. No seré jo qui dicte sentència, però hi ha fets que encara em sorprenen. Tenim uns estudiants joves de veïns. Com és normal, alguna nit fan les seves celebracions. Fan més soroll del compte. Fins que arriba un moment que els aïses educadament. La seva reacció, lluny de mostrar males maneres, ha estat una sorpresa molt agradable. L'endemà, veient que tenien un avís escrit a la porta, varen pujar a demanar disculpes i a sobre ens van regalar una capsa de bombons! Un fet senzill que demostra que encara hi ha jovent molt responsable!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

La frase del dia

“Felip VI s’ha convertit en un enemic de la democràcia”

Joan Tardà, DIPUTAT D'ERC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Tribuna

Jordi Cabré. Escriptor

Aquell terra de gres

L'escola Tabor té un terra horrible, com en tants instituts de la ciutat: un gres absurd i sense ànima, rutinari, depriment. La duresa del seu aspecte combina perfectament amb la fredor marmòria del seu tacte, especialment si hom pretén dormir-hi amb un sac de dormir. No vaig aclucar l'ull, evidentment: preferia absorbir totes les sensacions per tal de poder explicar-les als meus nets fil per randa, tenia el cap ple de preguntes sobre l'endemà, i les orelles envaïdes per un bucle d'Elèctrica Dharma motivacional a l'Spotify.

AL PATI S'APLEGAVEN colles diverses de persones que jo havia conegut durant el dia, mentre fèiem la comèdia d'“Escoles Obertes” per tal de tenir coartada legal: cursos de sardanes, de dibuix, de català. Era l'enèsima humiliació, haver de buscar coartada legal per a ocupar l'escola, mentre Inés Arrimadas ens deia (aquella mateixa tarda) que si havíem dut els nens a passejar per l'escola era perquè els volíem fer servir d'“escuts humans”. Un escut humà, Inés, la meva filla de llavors cinc anys: sort que ella, mentre feia la xarranca al pati, semblava saltar per damunt de les teves innòcues impertinències. Després es va fer de nit i es van tancar les portes, i no oblidaré mai aquell silenci elèctric. Alguns m'havien designat com a eventual portaveu davant la policia, perquè soc advocat i surto per la tele i perquè no sé què més, però jo no havia rebut ni una sola instrucció. Només sabia que em tocava dormir a terra, o fer veure que dormia, i pensar on s'és vist que haguem de dormir al terra d'una escola només perquè a uns fatxes amb molt de poder els molesta que vulguem votar.

EN AQUELL TERRA DE GRES s'acabaven els 40 anys d'autonomisme, de disciplina, d'autocontrol: ja anys abans moltes

persones i partits havien decidit sortir de l'armari, però aquella nit estirat damunt del terra quedava clar que havíem arribat al límit. Que es trencava la història tal com l'havíem coneguda, que es produiria el famós xoc de trens, i que ens hauríem de tornar a situar tots enmig de la dimensió desconeguda. En aquell terra vam dir adeu a tot el que fins aleshores havíem considerat indiscutible en política: encara no havia vingut la policia a pegar-nos, encara no havíem constatat la facilitat d'un 155 i encara no es havien empresonat el govern, però ja sabíem que aquell gres era la duresa granítica d'Espanya contra la nostra dignitat individual i col·lectiva. Quan arribes a tancar-te en una escola perquè jutges, policia i autoritats de l'Estat han eliminat qualsevol altra opció per a votar el nostre futur, vol dir que això és una guerra directa i no resolta entre dos pobles. Entre dos mons, entre dos universos. Ni ells poden fer-ho millor, ni nosaltres ens podem resig-

“La solució serà traumàtica, sí... Com en qualsevol divorci difícil de pair i fins i tot de plantejar. Quan et fan dormir a terra per voler votar, és que et volen físicament a terra

nar. Entrem en fase de pèrdua del control, i que sigui el que Déu vulgui. Afortunadament, ara ja qualsevol cosa pot succeir.

EM VAN PASSAR MOLTES COSES pel cap: com havíem arribat fins aquí, l'autonomia, Pujol, l'Estatut, el ribot, els advertiments, les campanyes anticatalanes, les escoltes i els dossiers, les falsedats contra Xavier Trias. Recordo que vaig pensar que realment, si es va fer una proposta de reforma de l'Estatut, volia dir que Catalunya ja no podia més. No intentes canviar el marc legal bàsic si no és que et trobes ja desamparat, sotmès a una centralització progressiva, encenent totes les alarmes, fins i tot amb Montilla alertant contra la desafecció. Però ni tan sols aquest intent va reeixir, i així s'esmicolava l'última sonda enviada a Mart, sense resposta, sense senyals de vida intel·ligent. Ja aleshores quedava clar que anàvem al conflicte: creure que Catalunya s'hi conformaria era una hipòtesi absurda. I creure que Espanya es mouria, també. Era qüestió de temps que ens acabéssim dient les coses a la cara.

ARA QUE ENS HO HEM DIT TOT, i que hem arribat directament a les mans, encara recordo sovint aquell terra de gres on vam perdre la innocència. Aquell dia vaig intuir molt clarament que el conflicte es resoldria de forma conflictiva, la qual cosa no vol dir bèl·lica ni violenta: però sí d'una manera que violentaria moltes consciències a banda i banda. La solució serà traumàtica, sí, i només cal confiar que ho sigui el mínim possible. Com en qualsevol divorci difícil de pair i fins i tot de plantejar. Quan et fan dormir a terra per voler votar, és que et volen físicament a terra. Incòmode, en conflicte, en lluita, en legítima defensa. I passi el que passi, aquella nit vam tenir una cosa clara: no tornaran a veure'ns a terra mai més.

De set en set

Enric Serra

La “vidorra” d'Arrimadas

De la llengua desfrenada i viperina d'Inés Arrimadas en surten bajanades i insults amb tanta facilitat

que aquesta verborrea només es pot explicar si el seu cervell funciona com una coctelera, agitant i combinant un vocabulari agre, profundament limitat i, per tant, repetitiu. No ha de sorprendre, doncs, que els afectats es defensin fent servir adjectius i comparacions que s'extremen d'entre els dimonis que habiten a l'interior de cadascú, potser no sempre del tot homologables però, de ben segur, descriptius del dany causat.

Aquest passat cap de setmana, Arrimadas i la seva cort de cotorres s'han desplaçat a Waterloo per fer-se una foto enmig d'un prat, mig amagats darrere una pancarta, amb un missatge per a Carles Puigdemont que no han tingut el valor de lliurar-li personalment, cosa que podien fer només traspasant la porta que els han deixat oberta a pocs metres de distància. Aquesta és la valentia covarda dels pinxos de barri, que s'exciten amb la mateixa adrenalina que els alleugereix la llengua per dir que Puigdemont gaudeix d'una injusta “vidorra” gràcies al diner públic. “Vidorra” i “diner públic” són dos termes més pròpiament associables a qui rep una retribució parlamentària per no fer res més que utilitzar la llengua i, a més a més, menystenir i desacreditar la institució que representa, menysprear el país que l'acull, insultar els seus conciutadans en benefici de la confrontació política i passar per la cambra legislativa sense haver fet res més que circ. Aquests diners sí que requen.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El govern presenta els pressupostos per al 2019

Augmenta la despesa sobretot en els departaments d'Educació, Salut i Treball

Estrena sense caos del saló de mòbils a Barcelona

Torra i el rei Felip s'eviten en la visita protocol·lària i el transport resisteix la vaga de metro

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Clara Ponsatí Exconsellera del govern de la Generalitat, exiliada a Escòcia. Membre de l'executiva del Consell per la República

“Tenir esperança que la repressió passarà sense que fem efectiva la república és una esperança vana”

JUDICI • “Anar a explicar a un jutge espanyol que no vam fer res és una manera de defensar-se; però no és la manera de defensar el que vam fer l'1-O” **FORÇA** • “Hem de ser conscients que tenim molta força del carrer, que la gent està predisposada a fer passos i que això s'ha de canalitzar”

Xevi Xirgo
WATERLOO

Clara Ponsatí, exconsellera del govern Puigdemont exiliada a Escòcia, analitza en aquesta entrevista, feta a Waterloo després d'assistir el cap de setmana a la reunió del Consell per la República, els primer dies del judici de l'1-O. Discrepa d'algunes posicions i és clara amb la situació política. “Estem encallats”, confessa.

Segueix el judici?

No al minut, perquè no puc; però és evident que sí.

Què li han semblat fins ara, les declaracions dels encausats?

Veig que hi ha dues posicions: la dels qui responen a tothom, i la dels qui han decidit no parlar amb el fiscal. M'ha semblat estrany. He trobat estrany que després de tot el que ha passat el discurs d'aquests sigui el mateix del d'abans de l'1-O, reclamant el dret a l'autodeterminació.

Ho diu perquè no han reivindicat l'1-O?

Sí. I ho trobo una mica xocant. No ho vull criticar, però a mi em sembla que han passat moltes coses arran de l'1-O, i que potser el discurs hauria d'haver estat diferent. No pas el d'abans de l'1-O. Però no vull entrar-hi. En relació a la resta, als encausats que han respost a tothom, no han tingut el mateix to i han fet el possible per desarmar els arguments d'una acusació que, evidentment, no es basa en fets reals.

El mandat de l'1-O, però, és cert que no es va materialitzar.

L'1-O ens va donar un mandat però aquest no es va dur a les últimes conseqüències. És cert. Però quan ho sents explicar com a instrument de defensa, a mi em preocupa una mica. Tothom té el dret a defensar-se. Però aquesta estratègia potser és incongruent amb voler mantenir-se a la primera línia del lideratge polític.

S'ha passat de puntetes per la

reivindicació de l'1-O com a estratègia de defensa, potser.

Molta gent ha criticat el discurs que va fer Santi Vila. Però crec que, d'una manera o altra, sense arguments tan miserables com els que va fer servir ell, hi ha hagut d'altres acusats que han fet argumentacions similars, dient que no van fer res. Anar a explicar a un jutge espanyol que nosaltres no vam fer res és una manera de defensar-se. Però a mi em sembla que no és la manera de defensar el que es va fer l'1-O.

Creu que, un cop sentits els arguments, la fiscalia acabarà baixant o retirant les peticions de condemnes?

Soc incapaç de respondre-ho. A mi em sembla molt clar que aquest és un judici per escenificar davant d'Espanya l'escarment contra els líders polítics independentistes. D'això no se'n podran escapar. Però ho hauran de fer intentant argumentar davant la comunitat jurídica internacional que el que estan fent té algun fonament. I

les dues coses són incompatibles. Dominarà la primera part, la de l'escarment.

I quina reacció hi ha d'haver?

Més que una reacció davant la sentència-escarment, el que hem de fer és pensar en com avancem en el mandat de l'1-O. Naturalment que davant la sentència hi ha d'haver alguna reacció, però l'important és com tirem endavant el mandat de la independència.

Aquest cap de setmana a Waterloo el Consell per la República ha dit que faria propostes, en aquest sentit.

Ara estem compartint la diagnosi del que ha passat. No serà fàcil, arribar a acords. Perquè la situació de desconcert polític és molt gran. Les persones que participem en el consell executiu transicional hem fet, però, un esforç per compartir amb tota franquesa el diagnòstic de la situació. I posarem una proposta sobre la taula.

Ho farà el Consell per la Repú-

L'exconsellera Clara Ponsatí, fotografiada a Waterloo ■ x.x.

blica perquè els partits en són incapaços?

Confio que els partits també ho estiguin fent. Jo no soc a cap, i per tant no ho sé. Potser han fet la seva diagnosi, però no l'han explicat.

El Consell proposarà un nou full de ruta?

El principal valor del Consell és que s'ha atorgat la responsabilitat de fer efectiu el mandat de l'1-O. Ara mateix no hi ha cap altra institució que se'n reconegui deutora.

Ni els partits?

Aquests dies de judici hem sentit a dir que l'1-O va ser una manifestació. I ho ha dit gent que està adscrita als partits. Potser no són posicions unànimes als seus partits, però segur que hi estan en consideració. Jo no ho

L'APUNT

El 'turnomàtic' de Marchena

David Portabella

Després que Jordi Cuixart i Carme Forcadell declarin avui en el judici de l'1-O sense l'imperatiu de la premsa, a partir de demà les veus se succeiran amb frenesí. Entre les deu del matí i les sis de la tarda, Marchena cita demà deu testimonis –Joan Tardà, Roger Torrent, Artur Mas, Soraya Sáenz de Santamaría, Cristóbal Montoro, Mariano Rajoy, Marta Pascal, Núria de Gis-

pert, Eulàlia Reguant i Antonio Baños– i en preveu un cada mitja hora. Quina lògica judicial té que Marchena reservi la mateixa mitja hora a Pascal i Baños que a un president espanyol que ha d'explicar per què no va declarar l'estat d'alarma, d'excepció o de setge si existia una rebel·lió violenta als carrers i un "còctel explosiu" unilateral, com sosté la fiscalia?

comparteix. Si algun líder polític pensa això, que el fracàs de l'1-O n'invalida el seu mandat, ho ha de dir explícitament. Jo no ho penso. Crec que el mandat de l'1-O només l'invalida un altre mandat expressat en unes eleccions o un referèndum.

Està parlant de fer un altre 1-O?
No. No hi ha d'haver cap més 1-O. El fracàs no va ser l'1-O, va ser el que va passar posteriorment.

"Estàvem jugant a pòquer i anàvem (de farol)." La frase és seva. Es va fer famosa.
Potser no era la millor descripció. Perquè al final no vam posar l'aposta sobre la taula a veure si amb el farol ens en sortíem. No va ser ni això. Vam acabar retirant les cartes de la partida.

La baula feble va ser la desunió dels partits? La por? El respecte pel que havia de passar?
Crec que ha d'arribar un punt en què tothom ha d'explicar la seva versió. La meua és que en el govern no hi havia prou força o instruments. O no ho volíem fer. L'1-O va donar un mandat al Parlament; aquest aprova la declaració d'independència però després el govern no l'executa. Això és el que va passar. I crec que el Parlament ho sabia, que el seu mandat no s'executaria. El perquè no li ho puc explicar.

No ho sap?
Potser sí que tenia a veure amb la rivalitat entre els partits; però en tot cas no hi havia des-acord, entre els membres del govern dels diferents partits.

I ara els partits no es conside-

Intueixo que ERC ens està dient que hem de prendre paciència; si és així, ho haurien de dir clar

ren deutors, d'aquest 1-O?

No he tingut ocasió de dialogar de forma raonada i pausada amb els companys que són a la presó. Per tant, no voldria ser més crítica del que és necessari. Però ells es defensen amb l'argument que tot eren expressions polítiques, manifestacions o declaracions d'intencions amb voluntat de negociar. I que de decisions d'exercici del poder no n'hi va haver.

Què proposarà, doncs, el Consell?

Jo tinc la meua visió particular, però em sembla que en tant que membre solidari del Consell no em correspon avançar res. Però sí que crec que hem de ser conscients que tenim molta força al carrer, que la gent està predisposada a fer passos i que això s'ha de canalitzar.

L'estratègia de la por, però, vol dir que no ha triomfat?

En part, sí. Perquè el fracàs de la investidura del Puigdemont és fruit d'això. I ara mateix estem en una situació d'impasse. Tindrà un efecte generacional? Jo crec que no. Voldrien que tingués un efecte generacional, i que tota una generació renunciés a la independència. Però això no ho han aconseguit. Ni de bon tros. Ara bé: que no hi haguem renunciat no vol dir que ara mateix sapiguem com ho farem.

El que proposa és continuar i reprendre el fil de l'1-O?

Sí. Però que en sigui partidària no vol dir que sigui bufar i fer ampolles.

Durant temps hem sentit a dir que la independència era a tocar. Ara encara hi és, o s'han fet passos enrere?

No ho sé. El que sé segur és que si no fem una altra onada

L'espai de JxCat i la Crida està en una fase d'estira-i-arronses, i això genera confusió

de mobilització i acció política combinades, aleshores sí que estarem fent marxa enrere.

Hi ha les condicions necessàries?

Li ho diré més endavant, perquè ara venen tres onades d'eleccions, i això de moment està generant molta confusió. Serà interessant saber, però, què diu cadascú en aquests nous comicis, què defensarà.

Les eleccions són més un problema que un avantatge?

Ens podríem trobar que, vista la imperícia amb què estan actuant els actors polítics ara mateix, d'aquestes eleccions n'acabi sortint un mandat diferent. Veurem què proposa cada partit amb relació a l'1-O.

Vol dir que l'independentisme no sumés?

Si no suma, ens ho sentirem a dir. Això són faves comptades.

Quan parla d'imperícia dels actors polítics, a què es refereix?

A diverses coses. Primer, al fet que hi ha un partit, ERC, que ha pres una decisió molt ferma, dient que ells tenen el seu projecte i que a totes les eleccions hi van amb el seu, i que no estan disposats a reconsiderar-ho. I hi ha gent de l'electorat d'ERC que se sent orfe, perquè voldria propostes unitàries. Després, al fet que no sabem, des del 21-D, què ens proposa exactament la CUP. I, finalment, que tot el sector de JxCat i la Crida estan en una fase de reconsideració, d'estira-i-arronses, que definir-ho com a conflicte potser seria excessiu, però que és cert que genera confusió. I que en aquest espai potser hi haurà més d'una oferta política. Perquè si hi ha sectors crítics amb el lideratge del 2017, hi tenen el seu dret, però llavors el que han de fer és

Estaria encantada de passar per un altre procés d'extradició i guanyar-lo. Ho perdran

una contraoferta.

Les eleccions espanyoles del 28-A probablement han distorsionat alguns plans.

Però vaja, es veien a venir. Des del moment que es fa una moció de censura, ja es veu que no hi ha estabilitat. Sánchez ara juga les seves cartes per intentar aprofitar el moment. Ja ho veurem.

Prefereix Sánchez a Casado? O tant li és?

Jo no afirmaria que és indiferent. No em sembla el mateix. Tot i que Sánchez no ha tingut fins ara cintura i no ha demostrat res. Però ell no juga a l'amenaça constant del 155. Tenir al davant un contrincant que està disposat a fer política sempre és millor que tenir-n'hi un altre que està disposat a tirar-te a sobre la Guàrdia Civil.

És partidària que a les llistes hi hagi presos?

En general, no. Però hi són i hi seran. Els presos s'han guanyat una reputació de dignitat que és valuosa políticament. Només faltaria. Però a mi no m'agrada que això sigui el que mogui el projecte polític. Prefereixo que siguin les propostes.

Jordi Cuixart plantejava temps enrere la possibilitat de relleus en els lideratges dels partits.

Ens aniria molt bé que qui estigués al davant no fossin les víctimes, per dir-ho d'alguna manera. Però ja veurem si passa i quan. Junqueras és el líder indiscutible d'ERC, i això és ERC qui ho ha de decidir, no? I és evident que Puigdemont té un paper polític. Simbòlic però indefugible. Encara que ell volgués, no hi pot renunciar. El que passa és que em sembla que encara

Passa a la plana següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Clara Ponsatí Exconsellera

Ve de la plana anterior

som massa esclaus dels lideratges polítics institucionals. Jo crec que això canviarà, tot i que encara no sabria dir-li com. Però canviarà.

Seran lideratges socials?

Sí. Però potser també dels ajuntaments després de les municipals. No ho sé. Però intueixo canvis.

El president Torra és un lideratge?

Torra va rebre un encàrrec per part de JxCat. I la seva situació és complicada. No crec que hàgim de ser més crítics del compte amb ell. I fa bé el paper de viatjar, d'anar pel món i donar visibilitat.

Estan encallats?

Molt. Per això des del Consell pensem que hem de fer propostes. Per desencallar-nos. Ara mateix no hi ha gaires moviments. ERC ja ha dit de forma inamovible que anirà per separat a les eleccions. I al voltant, en canvi, se'ls pressiona per anar a llistes conjuntes. És absurd, continuar fent-ho.

No cal insistir en la unitat?

No la discuteixo des d'un punt de vista dels desitjos. Però mentre s'insisteix en això no s'està fent una altra cosa. Cal més propostes alternatives i, finalment, que els electors diguin quina els genera més confiança.

Hi ha una lluita per saber qui té l'hegemonia a l'espai independentista.

Sí, és clar. Hi és a la majoria, i hi és a l'espai post-PDeCAT. Potser no és prou explícita, i caldria que ho fos més. Seria més saludable, que s'aclarís tot. Perquè ara tot és massa indirecte i ningú parla clar.

Com diu vostè, l'únic que sembla tenir-ho clar és ERC. Vol anar sota la sigla del seu partit i ja està proclamant candidats.

Jo crec que ERC ha fet un diagnòstic sobre com vam arribar al 27 d'octubre, però que no ens l'ha explicat; no ha explicat les conseqüències polítiques del seu diagnòstic de forma clara. Intueixo que ens es-

Els presos s'han guanyat una reputació de dignitat que és valuosa

tà dient que hem de prendre paciència; però si és això ens ho haurien de dir més clarament. Intueixo que ens estan dient que com que no vam ser capaços de portar el mandat de l'1-O a la pràctica, que ara allò ja no és un mandat. Però tot això són intuïcions. Haurien de ser clars i que els seus electors ho valoressin.

És a l'exili després d'haver estat molt pocs mesos consellera. Se n'ha penedit?

De ser consellera poc temps? No. A mi m'hauria agradat ser consellera molt temps.

Em referia a les conseqüències.

Des del punt de vista personal, és evident que això no ha estat cap negoci. Si m'haguessin posat la bola de vidre, aquell dia no m'hauria posat al telèfon. Però la vida no va així.

Però tot i això manté que s'ha de fer efectiu el mandat de l'1-O.

Ho tinc claríssim. Entre altres coses perquè estic convençuda que jo només podré tornar a Barcelona quan l'haguem fet efectiu. Hi van els meus interessos personals, aquí. I jo crec que tenir esperança que la repressió passarà sense que fem efectiva la república és una esperança vana.

Tem que un cop hi hagi sentència activin l'euroordre en contra seu?

Això és el que em diuen els advocats. Però vaja, jo d'ells no ho faria. Perquè la perdran. Que aquestes euroordres d'extradició estan motivades només per raons polítiques, és una evidència molt gran. Jo crec que no ho haurien de fer. D'altra banda, estària encantada de passar per un altre procés d'extradició i guanyar-lo. ■

El Suprem escolta Cuixart i Forcadell en una setmana clau per al govern de Rajoy

■ El líder d'Òmnium defensa el dret a manifestació el 20-S, amb l'interrogatori a Sánchez com a lliçó ■ L'expresidenta del Parlament protegirà el debat tot i el TC

David Portabella
MADRID

El Tribunal Suprem repren avui el judici de l'1-O i consagra el setè dia de la vista oral al líder d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, i a l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell, que en l'últim moment va ser separada dels companys de mesa perquè el jutge Manuel Marchena els va desviar al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Amb la lliçó encara fresca del llarg interrogatori de gairebé sis hores del fiscal Javier Zaragoza a Jordi Sánchez, Cuixart afronta la vista amb l'objectiu d'"acusar l'Estat" i de defensar el dret a manifestació com a pilar que empararia la concentració del 20 de setembre del 2017 davant la conselleria d'Economia de la Generalitat que ell va contribuir a dissoldre des d'un Nissan Patrol de la Guàrdia Civil.

Cuixart serà qui obri la sessió, a dos quarts de deu del matí, responent a les preguntes de l'equip de fiscals, que està integrat per Javier Zaragoza, Fidel Cadena, Jaime Moreno i Consuelo Madrigal, i, tot seguit, a les qüestions que li plantegin els advocats defensors, Marina Roig i Benet Salellas.

Després que el president del tribunal, Manuel Marchena, ja evidenciés dijous que l'advocada Roig li havia marcat un gol a l'hora d'insistir a emetre un vídeo del telenotícies de TV3 d'aquell vespre del 20-S en què el to festiu era evident, amb el *Passi-ho bé* de La Trinca de fons, la defensa vol refermar que no hi va haver cap moment de tensió que amencés la comitiva judicial ni els guàrdies civils a l'oficina del vicepresident Oriol Junqueras. Cuixart s'enfronta a la petició fiscal de 17 anys de presó. A la primera fila del públic,

Marcel Mauri, intervenint en l'acte d'ahir d'Òmnium Cultural de suport a Jordi Cuixart ■ ACN

Els observadors alcen la veu i Òmnium es declara "baluard"

La plataforma Internacional Trial Watch denuncia en el seu segon informe setmanal, fet públic ahir, les condicions dels acusats el cinquè dia de judici (el 20 de febrer), en què van ser al tribunal "des d'aproximadament les 8 del matí fins a les 22.30" i "van arribar a la presó al voltant de la mitjanit, quan ja no hi ha sopar calent ni tampoc possibilitat de dutxar-se", i "havent-se de llevar l'endemà a les 6 h per tornar al tribunal".

hi haurà el president Quim Torra, que va precedir Cuixart com a líder d'Òmnium el 2015.

La tarda és per a Carme Forcadell, que s'enfronta a 16 anys de presó pel delictiu de rebel·lió. La presidenta del Parlament tancarà el torn dels acusats —que ja no tornaran a intervenir fins a l'al·legat final— i esgrimirà que el seu deure era permetre la celebració de debats parlamentaris —com el del 6 i el 7 de setembre— i no censurar-los a priori. Toparà amb uns

A banda de l'absència de traducció simultània del català, els observadors reproven que els fiscals cauen en "imprecisions" i preguntes "suggestives i/o capcioses". Els observadors de la segona setmana de judici eren John Philpot (exmembre de la Cort Internacional de la Haia a Kenya i del Tribunal Penal Internacional per a Ruanda), Paul Newman (orador en el Tribunal Popular Permanent sobre Crims de Guerra contra Sri

fiscals que invocaran les resolucions del Tribunal Constitucional en què s'exigeix "el deure d'impedir o paralitzar qualsevol iniciativa" relacionada amb la declaració unilateral d'independència (DUI). Tot i que la mesa és un òrgan col·legiat, el Suprem ha enviat la resta de membres al TSJC per desobediència.

Torrent protesta pel dia

El torn dels testimonis s'obrirà demà amb Joan Tardà (ERC) i el president del Parlament, Roger Tor-

Lanka), Bill Bowring (del Comitè de Drets Humans del Col·legi d'Advocats d'Anglaterra i Gal·les) i Joaquín Urías, exlletrat del TC.

Davant la declaració de Cuixart avui, Òmnium es va reivindicar com a "baluard en defensa de les llibertats" en un cas en què són jutjades "les 140.192 persones" que són sòcies de l'entitat. "Tots ens sentim jutjats en aquesta causa general", va avisar el vicepresident, Marcel Mauri.

rent, que ahir va notificar al Suprem que no hi pot anar perquè hi ha ple i li va facilitar l'agenda de plens perquè el citi un dia sense activitat. El pròxim citat és Artur Mas i, després, ja serà el torn del govern del PP: Soraya Sáenz de Santamaría (vicepresidenta), Cristóbal Montoro (ministre d'Hisenda) i Mariano Rajoy. Tots estan obligats a dir la veritat, i Montoro i Rajoy han negat sempre la malversació en l'1-O, quan tutelaven les finances de la Generalitat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El jutge de l'1-0 no va autoritzar els escorcolls a la seu de la CUP el 20-S

■ Dos comissaris, investigats per coaccions greus, afirmen que esperaven el permís
■ “La fiscalia no pot restringir els cartells que hi ha en un partit”, sosté Salellas

Mayte Piulachs
BARCELONA

Dos comissaris de la policia espanyola, un de la brigada provincial d'informació de Barcelona i un altre de la central a Madrid, van assegurar ahir al jutjat que “esperaven” una ordre judicial per poder entrar i escorcollar la seu del partit polític de la CUP, a Barcelona, el 20 de setembre del 2017, el mateix dia que el titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona feia detenir una quarantena de persones i autoritzava vint escorcolls per escapar l'1-0. Els dos caps policials, investigats per coaccions greus, van indicar que van rebre l'avís que hi havia material de publicitat del referèndum, a la porta de la seu dels cupaires, i que van avisar la fiscalia de Barcelona –ja que l'ordre de retirada de material era de la Fiscalia Superior de Catalunya– i que el difunt jutge “ho veia bé” però estava enfeinat. No van aclarir, però, per què van desplegar durant sis hores un centenar d'agents –vinguts de diferents punts de l'Estat per aturar l'1-0– en dues files entre els carrers Sardanya i Marina, esperant el permís, que mai va arribar.

L'advocat i exdiputat de la CUP Benet Salellas va manifestar que els dos comissaris “no han aclarit per què van sacrificar durant sis hores la llibertat de moviments de militants i simpatitzants de la CUP, i de ciutadans” que s'hi van acostar en veure el desplegament policial. Salellas va assegurar que la policia “va actuar-hi sense cobertura legal”, i va denunciar: “La fiscalia de l'Estat a través d'una instrucció no pot restringir la documentació, cartells o papers que hi ha en una seu d'un partit polític.”

La vigilància policial de la seu de la CUP va comen-

Prop d'un centenar d'agents es van plantar davant la seu de la CUP, el 2017 ■ ALBERT SALAMÉ

La Guàrdia Civil només troba estudis al jutge Vidal

Vox sense Mas

■ La magistrada Alejandra Gil, finalment, s'ha incorporat com a titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona. La causa es va aturar el gener passat fins que l'Audiència de Barcelona resolgués el recurs de l'acusació de Vox que insistia a demanar la imputació de l'expresident Artur Mas i de l'expresidenta de l'AMI, Neus Lloveras, que el Suprem va descartar quedar-se, i el jutge difunt del 13 tampoc hi veia indicis contra ells. L'Audiència manté ara que no hi ha cap retret contra ells.

Estructura d'estat

■ En el tom 49 de la causa, s'adjunten dos informes de la Guàrdia Civil en què s'analitza el que van trobar a l'ordinador, tres llapis de memòria, i papers requisats a casa del jutge Santiago Vidal, les declaracions del qual van permetre obrir aquesta causa. Tota la documentació són estudis jurídics i d'ERC, com ara el de la Constitució catalana, pel qual va ser apartat de la judicatura, o el Llibre Blanc de la Justícia de 2015. Res concret sobre estructures d'estat o sobre el fet que el go-

vern hagués amagat partides de diners per la independència o hagués usat el cens dels ciutadans per a l'1-0 com insinuava en algunes xerrades i que va desmentir. El cos policial, però, ho ha criminalitzat tot, com el correu de l'advocat Eduard Segarra, soci del despatx de Miquel Roca, en donar-li consells per a la Constitució catalana. Una altra conclusió de la Guàrdia Civil és que Vidal “coneixia la possibilitat que s'optés per una insurrecció popular” i que ho compartia amb “Benet Salellas i Jordi Turull”.

çar a les vuit del matí, segons consta en l'atestat, i agents de la brigada d'informació van donar l'alerta, en veure a la porta del partit uns palets amb 7.500 cartells de la campanya de l'1-0 i una trentena de barrets. Dos treballadors que eren dins del local van trucar a l'exdiputat David Fernández per informar-lo que uns encaputxats bloquejaven l'accés. Tots tres van declarar com a testimonis davant la titular del jutjat d'instrucció número 9 de

Barcelona, que investiga l'acció policial, després que l'Audiència de Barcelona hagi fet reobrir la causa. “Vaig parlar amb un responsable policial i li vaig demanar l'ordre judicial. Ell va anar a preguntar-ho als de la brigada d'informació, i va fer retirar els agents de la porta, suposo que en veure que no la tenien”, va explicar Fernández, en sortir de declarar. I va exigir recuperar els cartells i els barrets “perquè a l'ordre de la fiscalia hi posava material insti-

tucional, no privat”.

L'advocat Àlex Solà també va declarar com a testimoni ja que va ser cridat per la CUP perquè actués com a membre de la comissió de defensa del Col·legi d'Advocats, com es fa en totes les manifestacions. Ahir va explicar que cap càrrec policial volia parlar amb ell. L'advocacia de l'Estat, que defensa els agents, qüestiona la intimidació policial i sosté que els concentrats tenien llibertat de moviment. ■

L'exconseller d'Empresa Josep Huguet, davant dels jutjats el dia de la seva declaració ■ ACN

Arxivada la causa pel retuit de l'exconseller Josep Huguet

■ L'Audiència de Barcelona desestima el recurs de la fiscalia ■ Apel·la al dret de crítica i a la llibertat d'expressió

M.M.
BARCELONA

L'Audiència de Barcelona ha arxivat de forma definitiva la causa oberta contra l'exconseller d'Economia i Empresa Josep Huguet, després que ha decidit desestimar el recurs de la fiscalia contra l'arxivament provisional que n'havia fet un jutjat d'instrucció de Barcelona.

La fiscalia va actuar contra Huguet quan des del seu compte de Twitter aquest va repiular una entrada que divulgava dades personals i revelava les simpaties polítiques de la secretària del jutjat que elabora la causa de l'1-0, una persona, per cert, de la qual s'ha parlat recentment arran del judici dels presos independentistes pel fet de ser la funcionària que va sortir del pati interior del Departament de Vicepresidència i Economia.

L'Audiència considera que, tot i que es podria considerar una acció “imprudent”, la repiulada d'Huguet està emparada per la llibertat d'informació i expressió. Segons la resolució, el “dret de crítica” permet, en aquest cas, que a partir de la constatació de

la seva filiació política, Huguet qüestioni “la neutralitat i la imparcialitat” de la funcionària “en la seva intervenció en la causa” en què treballava el seu jutjat.

L'Audiència de Barcelona també valora el fet que l'exconseller va reproduir la piulada “sense afegir-hi comentaris o valoracions” i que, tant si la informació difosa era verídica o no, ja havia estat feta pública per di-

La xifra

1.900

repiulades va tenir l'entrada que va retuitar Huguet. La fiscalia, no obstant això, només va actuar contra l'exconseller.

versos mitjans de comunicació, digitals i en paper.

Huguet va fer la repiulada el 22 de maig passat. Es dona el cas que, a més de l'exconseller, van repiular el tuit més de 1.900 usuaris de Twitter. La fiscalia, ara rebutada, argumentava que Huguet tenia més responsabilitat pel fet de ser un “activista polític” i haver pertangut al govern català com a conseller. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més diners per a despesa social als comptes del govern

■ Aragonès destaca l'augment de 1.715 milions que beneficiarà Educació, Salut i Treball i se situarà als nivells previs a la crisi ■ Deixa per al ple les propostes de millores fiscals per convèncer els comuns

Jordi Alemany
BARCELONA

L'avantprojecte de pressupost que inusualment va presentar ahir el vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, sense l'aprovació de l'executiu, exposant-lo a la plaça de Sant Jaume i no al Parlament –ho faran al ple de dimecres– i sense tenir el suport assegurat per tramitar-lo, preveu un increment de la despesa no financera finalista, i que per tant no es destina a pagar deute, del 7% del destinat als diferents departaments respecte als comptes del 2017. És a dir, més de 1.715 milions, fins arribar als 26.157 milions del total, una xifra que Aragonès va destacar que és possible gràcies als increments dels ingressos no finalistes de l'11,2% i que permetran deixar la despesa corrent en l'àmbit social “en els nivells màxims històrics i a nivells precrisi”, amb xifres per sobre les del 2010.

Va deixar clar, però, que la recuperació d'aquest nivell de despesa no significa encara “posar el país al dia” i que són uns comptes que defineixen “noves potencialitats” a partir d'escenaris plurianuals defugint polítiques imposades per l'Estat es-

Projecte de pressupostos per al 2019 del govern

Secció pressupostària	Pressupost 2017 (1)	Pressupost 2019	M€	Var. 2019/2017 %	Dist. %
Presidència	567,6	604,3	36,7	6,5	2,2
Vicepresidència i d'Economia i Hisenda	210,1	206,4	-3,7	-1,8	-0,2
Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transport	64,5	69,6	5,1	7,9	0,3
Interior	1.246,4	1.342,0	95,6	7,7	5,7
Educació	4.771,0	5.244,3	473,2	9,9	28,4
Salut	8.750,4	9.282,5	532,0	6,1	31,9
Territori i Sostenibilitat	1.857,7	1.971,8	114,1	6,1	6,8
Cultura	250,6	267,9	17,4	6,9	1,0
Justícia	955,8	993,9	38,1	4,0	2,3
Treball, Afers Socials i Famílies	2.310,2	2.532,4	222,2	9,6	13,3
Empresa i Coneixement	1.259,0	1.347,9	88,8	7,1	5,3
Polítiques Digitals i Administració Pública	70,0	100,0	30,0	42,9	1,8
Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació	303,0	319,0	16,0	5,3	1,0
Subtotals departaments	22.616,4	24.281,9	1.665,5	7,4	100,0
Fons de contingència	330,0	220,0	-110,0	-33,3	
Fons transversals	614,1	749,8	135,8	22,1	
Òrgans superiors	82,2	91,6	9,4	11,4	
Deute (interessos)	799,3	813,6	14,4	1,8	
Total despesa no financera no finalista	24.442	26.157,0	1.715,0	7,0	
TOTAL DESPESES SENSE INTERESSOS	23.642,7	25.343,3	1.700,6	7,2	

73,6%
de l'increment de la despesa va als departaments de Salut, Educació i Treball, Afers Socials i Famílies

(1) Homogeni amb competències actuals.
El 2017 es van destinar 140M€ addicionals a Educació per a la contractació de personal docent i 45M€ per a la renda garantida de ciutadania que no figuraven en els crèdits inicials aprovats sinó en disposicions addicionals de la llei de pressupostos.

EL PUNT AVUI

panyol i incorporant els indicadors de benestar i progrés social i no basant-se només en indicadors macroeconòmics. La perspectiva és que l'any 2021 la Generalitat ja tingui superàvit després de l'esforç de complir l'objectiu de dèficit del PIB per segon any (0,38%).

L'executiu ha optat, en no tenir suport assegurat per a la seva tramitació i per pressionar el grup de comuns, amb el qual, segons Aragonès, s'han reunit unes deu vegades, per fer “un exercici de transparència perquè la ciuta-

dania els pugui consultar”. Això sí, no va voler desvelar les propostes “assumibles” en matèria fiscal al ple i que els comuns demanen que impliqui modificacions d'IRPF i de l'impost de successions i transmissions. En qualsevol cas va assegurar que no tindria sentit “incrementar els recursos si s'han de destinar a reduir el dèficit”, i va instar-los a deixar enrere qualsevol “visió i temptació electoralista”. També va deixar clar que no preveuen cap “avançament electoral” en cas que no es puguin tramitar i

La frase

“Uns pressupostos autonòmics sempre seran insuficients i no reflecteixen l'esforç fiscal del país”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA

que s'hauran de buscar mesures legals i normatives per assegurar 1.200 milions de “necessitats” que ja s'estan aplicant per mantenir els serveis públics. Més enllà d'aquesta qüestió va advertir que

La xifra

73,6

per cent de l'increment de la despesa està previst que es destini als departaments de Salut, Educació i Treball

una pròrroga “dificulta la capacitat de previsió i planificació” que afectarà també les altres administracions.

Amb els “números endreçats”, havent millorat el pagament als prove-

ïdors, un cop abandonat el Fons de Liquiditat Autònom (FLA) i ja dins del Fons de Facilitat Financera, el vicepresident Aragonès va demanar posar “llums llargues” per assolir nous reptes. L'esborrany dels comptes basats en quatre eixos: serveis públics de qualitat, prosperitat compartida i sostenibilitat, redistribució i cohesió social i democràcia i institucions més fortes, preveu que de l'increment total de la despesa el 73,6% es destini als departaments de Salut, Educació i Treball, Afers Socials i Famílies.

El que creix més, en 532 milions, fins arribar als 9.282 milions, és el de Salut, que es destinaran en bona part a la millora de les condicions laborals dels professionals, dels temps d'espera i a reforçar l'atenció primària, urgències i emergències. El segueix el Departament d'Educació, amb un increment de 473,2 milions per a la contractació de 4.692 docents i el finançament de llars d'infants municipals, seguit del Departament de Treball i Afers Socials i Família, amb 222 milions més per millorar l'atenció a la dependència, a la infància i a l'adolescència i per als centres especials de treball.

Per contra es redueix un 1,8% el capítol destinat a Vicepresidència, Economia i Hisenda, però augmenta en 36,7 milions d'euros el pressupost per a Presidència, fins als 604,3 milions, i també augmenta el del Departament de Territori i Sostenibilitat en 114 milions, que es destinaran als Ferrocarrils de la Generalitat i per a la T-Mobilitat. ■

OPINIÓ

El fil argumental

El fil argumental de la campanya electoral de les generals serà Catalunya. Així s'està veient després de l'anunci electoral del 28-A. Catalunya és al centre del debat per tot. És pràcticament impossible a Espanya un acte electoral en què no es parli de “la cosa”. Catalunya ha esdevingut una mena d'ase dels cops i tothom es veu amb cor d'opinar sobre allò que han

d'èsser i han de fer els catalans. Un argument de fàcil opinió davant el munt de problemes espanyols que tenen una forta complexitat. No es parla, per exemple, de la desocupació juvenil, que probablement és un dels greus problemes que té el país, i de difícil solució a l'hora de donar feina a la generació més preparada de la història d'Espanya. Entre d'altres temes, tampoc s'acaba d'abor-

dar el debat entre república i monarquia. La setmana vinent al Parlament de Catalunya hi haurà un debat i una votació sobre la creació d'una comissió d'investigació sobre la monarquia. En el cas que prosperi farà parlar i debatre a fons sobre un tema que fins fa poc temps era tractat com a tabú en un moment en què el debat entre república i monarquia assoleix per primer cop

un empat tècnic a Espanya. L'abdicació de Joan Carles, les filtracions dels àudios de Corina i la sentència del cas Nóos i la conseqüent entrada en presó d'Urdangarin són alguns dels aspectes gens positius que han afectat la monarquia els darrers temps. Segons enquestes fiables, els votants de Podem i del PSOE són els més partidaris de canviar el model d'estat.

Lluís Falgàs

Més mestres, bombers i mossos

J.A.
BARCELONA

L'esborrany dels pressupostos preveu crear 12.912 noves places de personal: 4.692 docents no universitaris, 735 mossos, 946 administratius, 250 bombers, 131 treballadors de l'administració de justícia, dotze agents rurals i 6.256 en altres entitats del sector públic. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC explora pactes amb Alamany i descarta la Crida

▣ Rufià, possible cap de llista el 28-A ▣ La diputada crea Nova, un espai per renovar el sobiranisme d'esquerra

Redacció
BARCELONA

ERC va certificar ahir un cop més el seu rebuig de formar part d'una candidatura unitària amb Junts per Catalunya, la Crida o el PDeCAT amb vista a les eleccions espanyoles, convocades pel 28-A. Ja va garantir que no ho faria ni a les europees ni a les municipals i els primers comicis fixats en el calendari electoral no seran una excepció. Els republicans estan immersos ara en la decisió de triar el cap de llista i segons informaven ahir Ca-

La frase

“Apostem per la unitat d'acció de tots els independentistes, però això no significa uniformitat electoral”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

talunya Radio i l'ACN, el diputat Gabriel Rufià podria repetir com a número u. La incògnita plana sobre si el també diputat Joan Tardà finalment repetirà el tàndem.

De moment, i en espera

d'un possible procés de primàries, els republicans sí que exploren nous pactes electorals. Així ho va manifestar la portaveu del partit republicà, Marta Vilalta, després de la reunió de l'executiva. El tancament de files vers l'espai que actualment ocupa l'exconvergència serà permeable a d'altres ancorats en el sobiranisme d'esquerra, com el que vol impulsar la diputada Elisenda Alamany, exportaveu del grup Catalunya en Comú Podem, ara que la parlamentària ha passat al grup mixt de la cambra.

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, ahir en la roda de premsa després de l'executiva ■ ACN

Precisament aquest nou espai va ser presentat ahir mateix per la diputada. Es diu Nova i en aquest projecte vol integrar els que formaven part de la plataforma Sobiranistes, entre ells el diputat Joan Josep Nuet, que ha optat per continuar dins el grup parlamentari dels Comuns, perquè ell es deu a l'acord que el seu partit,

EuiA, va signar amb la formació d'Ada Colau i ICV per anar junts a les darreres eleccions catalanes.

Segons va explicar ahir Alamany, cal dibuixar la “necessària renovació” del projecte dels comuns des d'una visió sobiranista d'esquerra. “Aquest és el punt de partida per construir allò que creiem que hauria d'haver estat el

projecte dels comuns, un instrument que superi la idea clàssica de partit”, va afegir-hi, que esdevingui un “espai porós, obert, que s'adapta en funció del context, del lloc i del moment”, va afirmar. Nova ja té compte de Twitter i en el logotip utilitza una tonalitat de colors liles i roses que recorda els comuns. ■

GAMMA
SUV ŠKODA
DES DE
18.900€*

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

I TU, PER A QUÈ VOLS UN COTXE?

*El preu anunciat correspon al model ŠKODA KAROQ Ambition 1.0 TSI 85 kW (115 CV) Manual 4x2. PVP recomanat a la Península i Balears (IVA, transport, impost de matriculació i descompte de Marca, concessionari i bonificació de Volkswagen Finance inclosos). L'oferta inclou descomptes comercials vigents + Oferta de finançament vàlid fins al 28/02/2019 per a clients particulars que financin a través de Volkswagen Finance S.A. EFC, un crèdit mínim de 14.000 € i una durada i permanència mínima del finançament de 48 mesos. Campanya incompatible amb altres ofertes financeres. Models visualitzats: ŠKODA Karoq Scout amb opcionals i ŠKODA Kodiaq RS amb opcionals.

Consum combinat de la gamma Karoq: [4,5-5,6] l/100 km. Emissions de CO₂ de la gamma Karoq: [118-128] g/km.
Consum combinat de la gamma Kodiaq: [5,0-6,4] l/100 km. Emissions de CO₂ de la gamma Kodiaq: [131-167] g/km.

ESERMA MOTOR Av. Maresme, 5 - Mataró - Tel. 93 741 26 00 - www.esermamotor.com

skoda.es